

Briterne lyver igen igen for at skabe konfrontation med Rusland.

Politisk Orientering 15. marts, 2018.

v/ Tom Gillesberg:

»Velkommen til disse dramatiske tider, hvor man ligesom føler, det er sådan lidt dejà vu, at vi igen har en britisk leder, Theresa May, som er i gang med at mobilisere nationen og verden til krig, fordi, igen igen, så er der en trussel fra masseødelæggelsesvåben, som man er sten sikker på, at man ved, hvor truslen kommer fra, og derfor må verden nu følge det britiske lederskab og gå i krig. Ligesom vi så det, da Tony Blair annoncerede, at man nu havde sikre beviser på, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, som inden for 45 minutter ville kunne nå os alle sammen og at vi derfor præventivt, hvis vi ikke havde lyst til at blive udraderet, så var vi jo nødt til at gå i krig i Irak, ikke sandt? Og senere viste det sig så selvfølgelig, at de der beviser, man havde, som man ikke kunne fremvise, for så ville man jo kompromittere sine kilder og alt det der, det var rent fup og fidus; der var nul og niks, det var rent fabrikerede beviser til lejligheden.

Det var ikke den eneste gang; der var nogen, der også kunne huske, at, da man fik hele det danske folketing inkl. Enhedslisten, til at stemme for, at vi skulle sende danske F16-fly ned til Libyen for at gå i krig, så var det, fordi man havde beviser fra Storbritannien på, at Gaddafi var i gang med at ville udrydde hele befolkningen i Benghazi, og for at beskytte dem, så var vi jo tvunget til i humanitetens navn at sende F16-flyene af sted. Det viste sig så senere selvfølgelig, at det var rent fup, det var bare noget, man havde fundet på. Der var ingen, der stillede spørgsmålstegn ved det; alle sagde, når briterne siger det, så må det jo være rigtigt, og som sagt, selv Enhedslistens medlemmer af folketinget stemte for, at vi skulle sende F16-fly til Libyen, og det har jo så lige siden ... ligesom den første krig, der lagde Irak i ruiner, så fik man også lagt Libyen i ruiner. På lignende vis skal man huske på, at det jo ikke er mere end i marts sidste år, at, lige pludselig ud af det blå kom der fra britiske kilder dokumentation for, at Assad stod bag et giftgasangreb i Syrien, som man præsenterede som stensikre beviser og dermed fik Donald Trump til at affyre en masse Tomahawk-missiler mod en syrisk luftbase for at statuere et eksempel; noget, som kunne have sprængt alt potentielt samarbejde mellem, ikke bare Rusland og USA i stumper og stykker, men også mellem USA og Kina, og det var selvfølgelig formålet.

Man har dette engelske, eller amerikanske, ordsprog: 'Fool me once, shame on you; fool me twice, shame on me' ...«